

do 1 thing

एउटा कुरा गर्नुहोस् भन्ने कार्यक्रमको उद्देश्य भनेको व्यालिहरू, परिवारहरू, व्यवसायहरू र समूदायहरूलाई सबै खतराहरूको लागि तयारी गर्न लगाई र प्रकोप स्थितिस्थापक बनाउनु हो।

उद्देश्य: तपाईंको परिवारको बेजोड आवश्यकताहरू बारे सचेत र तयार रहनुहोस्।

बजोड पारिवारिक आवश्यकताहरू

प्रत्यके जहान भिन्नै हुने गर्दछ। के तपाईंको घरमा शिशु वा साना बच्चा छन्? के तपाईंको घरमा कसैलाई औषधीय समस्या छ जसलाई औषधीको आवश्यकता पर्दछ? के तपाईंसँग घर पालुवा जनावर छ? प्रकोप हुनु भन्दा अगाडि, तपाईंको परिवार तपाईंको जहानको बेजोड आवश्यकताहरू बारे कुरा गर्नुहोस्। तपाईलाई प्रकोपको समयमा चाहिन सक्ने विशेष वस्तुहरूको सूची बनाउनुहोस्।

अझ तयार रहन यस महिना गर्नको लागि निम्न कुराहरू मध्ये एउटा चयन गर्नुहोस्:

- तपाईंको जहानको बेजोड आवश्यकताहरू पहिचान गर्नको लागि परिवार सदस्यहरूसँग बसि कुरा गर्नुहोस्।

तपाईंको जहानका सदस्यहरू 72 घण्टा सम्मको लागि केही कुराहरू बिना बस्न नसक्ने के-के हुन्? यहाँ केही कुराहरूको उदाहरण छन् जस्ते तपाईंको परिवारको लागि बेजोड आवश्यकताहरू सिर्जना गर्न सक्छ:

- शिशुहरू र बालबालिका
- तोकिएको औषधी (तीन दिनको आपूर्ति राख्नुहोस्)
- स्वास्थ्य-सम्बन्धित आपूर्तिहरू (उदाहरणको लागि, मधुमेह रोगीलाई इन्सुलिन सुईहरू आवश्यक पर्छ, अल्कोहल वाइपहरू, र ग्लुकोमीटर आपूर्तिहरू)
- सहयोगात्मक यन्त्रहरू (चस्माहरू, केनहरू, आदि)
- घर पालुवा जनावरहरू

जब तपाईं हतारमा हुनुहन्छ, साना र महत्वपूर्ण बस्तुहरू सजिलै बिरिसि सकिन्छ। साधारण बस्तुहरू जस्तै डाइपर र जनावरको खानेकुरा प्रकोप पछि भेटाउन सजिलो नहुन सक्छ। नयाँ ब्यान्डको खानेकुरा वा फर्म्युला प्रयास गर्न, सहज वस्तुहरू नहुँदा, प्रकोतको समयमा बालबालिका र जनावरहरू दुवैलाई अझ बढि तनावग्रस्त बनाउन सक्दछ।

आगो लागेको बेला, औषधीय आपत, वा प्रकोपको समयमा के गर्ने भनि आफ्नो बच्चाहरूसँग कुरा गर्नुहोस्। तिनीहरूलाई आपत्कालिन आपूर्तिहरू कहाँ राखिएको छ, कसरी (र कहिले) 911 मा कल गर्ने, तपाईलाई आपतको बेला सम्पर्क गर्न नसके कसलाई कल गर्ने भनि थाहा भएको पक्का गर्नुहोस्।

प्रकोपको समयमा घर पालुवा जनावरहरूको हेरचाह गर्नको लागि योजना बनाउनुहोस्।

तपाईं घरबाट अन्त कर्तृ रहेको बेला प्रकोप आउन सक्छ। तपाईंको छिमेकलाई विस्थापित गरिन सक्छ, वा तपाईं अन्त कर्तृ अड्कीएर बसु परेको र घर पुग्न नसकेको अवस्था हुन सक्छ। यदि तपाईं प्रकोप वा आतपको कारणले गर्दा घर जान सकि रहनु भएको छैन भने विश्वसनीय छिमेकलाई तपाईंको जनावरहरू माथि जाँच गर्न भन्न सक्नुहुनेछ। यदि तपाईं घरमा नभएको बेला विस्थापित गरिएमा तपाईंले तिनीहस्तलाई आफ्नो जनावरहरू तिनीहस्तसँग लैजान भन्न सक्नुहुन्छ। तिनीहस्त तपाईंको जनावरसँग ढुक्क छन् भन्ने पक्का गर्नुहोस्, र तिनीहस्तलाई कहाँबाट डोरीहरू र अस् सामग्रीहरू पता लगाउने भन्ने कुरा थाहा भएको पक्का गर्नुहोस्।

याद गर्नुहोस्, घर पालुवा जनावरहरू प्राय आपत्कालिन शरणहस्तमा लैजान अनुमति दिइदैन। तपाईंको स्थानीय जनावर नियन्त्रण निकाय वा दयालु समाजसँग प्रकोपको बेला तपाईंको जनावरलाई शरण दिने विकल्पहरू बारे कुरा गर्नुहोस्।

यदि तपाईं वा तपाईंको जहानमा कोहि अपाङ्ग छन् भन्ने, तिनीहस्तको लागि विस्थापन योजना तयार गर्नुहोस्।

समूदायमा आपाङ्गता भएका मानिसहरू अस् मानिसहरू भन्दा धैरै प्रभावित हुने गर्दछन्, किनभने प्राय पहुँच योग्य सेवाहरू उपलब्ध हुँदैनन्। खतराहरू जस्तै डेलो, बाढि, र आँधिहस्तले विस्थापन गराउन सक्नेछ। यदि तपाईंमा अपाङ्गता छ र यस्तो हुन सक्ने क्षेत्रमा बस्नुहुन्छ भन्ने, तपाईंसँग विस्थापन योजना भएको पक्का गर्नुहोस्:

- तपाईंको समूदायले प्रदान गर्ने कुनैपनि आपत्कालिन सूचनाहस्तको लागि साइन अप रहेको पक्का गर्नुहोस्। केही सूचना प्रणालीहस्तले ल्यान्डलाइन फोनहस्तमा मात्रै कल गर्नेछ। यदि तपाईंले सेल फोन प्रयोग गर्नुहुन्छ भन्ने, तपाईंले छुटै स्पमा साइन अप गर्न आवश्यक हुन सक्छ।
- प्याराट्रान्जिट सेवाहरू प्रकोप भएपछि उपलब्ध नहुन सक्छ। तपाईंको प्याराट्रान्जिट प्रदायकसँग अहिले नै विस्थापन गरिने बेला उपलब्ध गराउने सेवाहरू बारे थाहा पाउन कुरा गर्नुहोस्।
- यदि प्याराट्रान्जिट टेवाहरू उपलब्ध छैनन् भन्ने, यदि विस्थापन गर्न आदेश दिएको खण्डमा अस् कसैलाई तपाईंलाई लिन आउने व्यवस्था मिलाउनुहोस्। तपाईंले तिनीहस्तलाई आउन नभमे सम्म तिनीहस्त तपाईंलाई लिन आउने कुरालाई पक्का गर्नुहोस्। यस प्रकारले समय आएको बेला त्यहाँ कुनैपनि अन्योलको अवस्था हुने छैन। यदि तपाईं आफ्लाई विस्थापन गर्न सक्नुहुन्न भन्ने, 911 लाई कल गरि तिनीहस्तलाई आफ्नो स्थानको जानकारी दिनुहोस्।
- तपाईंको स्थानीय रेड क्रेस खण्डसँग वा अस् संस्थाहस्तसँग कुरा गर्नुहोस्। जसले तपाईंको समूदायना आपत्कालिन शरण उपलब्ध गराउँदछ। तपाईंको आवश्यकताहरू आपत्कालिन शरणमा पूरा हुन सक्छन् भन्ने कुरा पक्का गर्नुहोस्। पहुँच योग्य द्वारहरू र बाथस्महरू, शरणका कर्मचारीहस्तसँग संवाद गर्ने माध्यमहरू, औषधीय सेवाहरू र आपूर्तिहरू, र तपाईंलाई आवश्यक पर्न सक्ने उपकरण वा सहायक यन्त्रहरू बारे सौच्नुहोस्। यदि तपाईंसँग सेवक जनावर छ भन्ने, तिनीहस्तले तपाईंको जनावरको लागि के उपलब्ध गराउन सक्छन्, र तपाईंले आफूसँग के लिए जानु पर्छ भन्ने बारे कुरा गर्नुहोस्। तपाईंको आपत्कालिन किटमा कुनैपनि सहायक यन्त्रहस्तको लागि ब्याटरीहरू वा चार्जरहरू तपाईंसँग रहेको पक्का गर्नुहोस्।